

УСІ НА ВИБОРИ!

Вибори до Верховної Ради СРСР — нове підтвердження торжества соціалістичної демократії. Згуртований навколо КПРС, радянський народ зустрічає їх новими успіхами у праці.

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного комітету КПРС

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 3 березня 1984 року

№ 28 (3379).

Ціна 2 коп.

Зустріч виборців з К. У. Черненком

МОСКВА. (ТАРС). 2 березня в Кремльському палаці з'їздів відбулися передвиборні збори виборців Куїбишевського виборчого округу Москви по виборах до Ради Союзу, присвячені зустрічі з кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР Генеральним секретарем Центрального Комітету КПРС Костянтином Устиновим Черненком.

Бурхливими, тривалими оплесками зустріли учасники зборів товаришів К. У. Черненка, Г. А. Алієва, В. І. Воронікова, М. С. Горбачова, В. В. Гришніна, А. А. Громика, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, П. Н. Демічева, В. І. Долгих, В. В. Кузнецова, Б. М. Пономарьова, В. М. Чебрикова, М. В. Зізнявіна, І. В. Капітонова, Є. К. Лигачова, М. І. Рижкова.

Довірена особа кандидата в депутати А. П. Литянов — бригадир електрозаводу імені В. В. Куїбишева — розповів присутнім про життєвий шлях, партійну і державну діяльність товариша Костянтина Устиновича Черненка. Всі радянські люди, заявив промовець, знають Костянтина Устиновича Черненка як видатного керівника ленінського типу, який піддає усі сили і здібності на благо Батьківщини і народу. В день виборів ми всі, як один, прийдемо на виборчі дільниці, щоб віддати голоси за ленінську партію — керівну силу нашого суспільства. Ми будемо голосувати за вірного ленінця, активного борця за дальший розвиток нашої Батьківщини, поліпшення життя радянських людей, за мир та безпеку народів — Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС товариша К. У. Черненка.

Промовці, які вступили на зустрічі, підкреслювали, що плинніша виборча кампанія переконливо демонструє дальший розвиток соціалістичного народодержавдя, зміцнення непорушного блоку комуністів і безпартійних. Підготовка до виборів у найвищий орган державної влади країни викликала до життя новий могутній творчий імпульс москвичів, мільйонів радянських людей. Промовці заявили, що, голосуючи за вірного ленінця, видатного діяча рідної Комуністичної партії і Радянської держави, представника непорушного блоку комуністів і безпартійних Костянтина Устиновича Черненка, москвичі, всі радянські люди одностайно віддають голоси за мудру внутрішню і зовнішню політику КПРС, за мир і щастя народу.

З промовою виступив товариш К. У. Черненко. Учасники зборів зустріли його овацією.

Зустріч виборців з товаришем К. У. Черненком вилася у могутню демонстрацію монолітної єдності партії і народу, торжества соціалістичної демократії, прагнення радянських людей підняти у житті накреслення XXVI з'їзду КПРС, рішучості відстояти мир на планеті.

ДОРУЧЕННЯ ВИКОНАЄМО З ЧЕСТЮ

Завтра вибори до Верховної Ради СРСР. Радянські люди прийдуть до виборчих дільниць, щоб проголосувати за кандидатів блоку комуністів і безпартійних. Як до великого свята готується до виборів наш народ. Кращих з кращих висунув він до найвищого органу влади країни. Серед них — сталевари і механізатори, доярки і ткалі, лісоруби і шахтарі... Трудівники нашого колгоспу дружно віддадуть свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

На нашій фермі вже не перший рік працює депутатська група. До її складу входить п'ять доярок. Всі, крім керівника групи депутата районної Ради народних депутатів Валентини Григорівни Парохонько — депутати Голованівської селищної Ради. І всі — кращі доярки ферми — до цього зобов'язані депутатське звання. Наприклад, Валя (до речі, вона моя старша сестра і наставниця) надовла торік близько чотирьох тисяч кілограмів молока від кожної корови.

Така робота вимагає від доярок чимало сил. Однак інакше її не можна. Адже якщо ти депутат, якщо ти хочеш, щоб люди у тебе вірили і йшли за тобою, то тут мало одних лише слів. Крім хороших, правильних слів, потрібне ще й діло — особистий приклад. Він переконує найкраще. А потім, наша депутатська група робить усе для того, аби полегшити роботу наших доярок. Дещо вдалося зробити за останні роки й мені як депутатці Верховної Ради Радянського Союзу. Ще порівняно недавно на нашій фермі не було під'їздів, була відсутня механізація. Тепер виробничі процеси механізовані. З'явилися чудові під'їзди до приміщень. Збудували типові залізобетонні сховища для кормів тощо.

Такі зміни відбуваються не лише у нас, а й на інших фермах району. Я схильна саме в цьому бачити одну з причин успішної роботи тваринників — торік колективі всіх без винятку ферм Голованівського району успішно справилися з плановими завданнями по продажу молока державі.

Втім, у нас є ще й чимало резервів підвищення продуктивності праці. Зокрема, на нашій фермі треба поліпшувати племінну роботу. Спрала ця не одного року, і результати роботи зоотехнічної служби колгоспу (її підтримує і наша депутатська група) з'являються, звичайно, не одразу. Тим більшою уваги вимагає це завдання.

Є чимало питань, які безпосередньо нібито й не стосуються виробництва, але так чи інакше позначаються на ньому. Я маю на увазі передусім благоустрій вулиць

«Квартальне завдання до дня виборів до Верховної Ради СРСР» — під таким девізом працюють робітники ремонтної майстерні Дворовицької райсільгосптехніки. За попередніми підсумками можна з певністю сказати, що свого слова вони дотримали.

На знімку: молоді спосари комсомольці Володимир ОСИПЕНКО та Олег МОРОЗОВ.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

По-ударному працює у ці дні на кіровоградському заводі «Гідросила» комсомольсько-молодіжна бригада імені XIX з'їзду ВЛКСМ, очолювана В. БАДОВИМ.

Фото В. ГРИБА.

На молочнотоварній фермі колгоспу «Дружба» с. Диківка Знаменського району працює комсомолка Валентина Іванова. З перших місяців роботи її ім'я — серед кращих доярок господарства.

На знімку: Валентина ІВАНОВА.

Фото Р. ФУРСИ.

селища, які прилягають до ферми. Наприклад, нам досі не вдалося добитися, щоб тут налагодили як слід освітлення. А доярки ж їдуть на роботу ще з темна.

Так, працювати ще є над чим. Але хочеться сказати й про те, що радує. Маю на увазі новий дитсадок, який виріс недавно в Голованівську, нові заклади сокультпобуту і серед них — гарний мододіжний бар у центрі селища. Почалося й будівництво нової асфальтованої дороги, яка з'єднає райцентр із Красногіркою — селом легендарних спартаківців...

До кожної сесії Верховної Ради СРСР я завжди готувалася ще і як до звіту перед колегами. В Москві познайомилася з молодою дояркою Тетяною Михайлівною Носач із Запорізької області. Ми з нею майже ровесники, та й ферми, на яких працюємо, багато в чому схожі. Тож кожна наша зустріч починалася з розмов про фермські справи, про роботу. Неофіційне змагання між нами почалося з самого початку нашого знайомства. А старша наша подруга — депутат з Полтавщини, доярка відділка імені Чапаєва Глобинського пукрокомбінату Ганна Миколаївна Сиволла була в тому змаганні за арбітра і за порадника. Ми прислухалися шоразу до її слів. Бо Ганна Миколаївна знає про нашу професію, здається, все — по п'ять тисяч і більше кілограмів молока від кожної корови падає вона шороку.

Справжньою школою депутатської роботи стали для мене зустрічі і розмови з нашим земляком Олександром Васильовичем Птаховим — людиною широкою, прямою, правдивою. Повертаючись із сесії, я вже знала, за що мені братися в першу чергу. А роботу цю починала з відвертих розмов у нас на фермі з подругами по роботі...

Щомісяця кожного першого відторка я приймаю своїх виборців. Люди приходять з різних причин, з різними справами — й особистими, й громадськими. Найбільше звертаються за допомогою. І я шоразу намагаюсь розібратися в суті справи, пояснити, втішити. Як на мою думку, чинити інакше депутат просто не має права.

І з тієї ж причини я приймала виборців не лише в кімнаті депутата у райвиконкомі. Люди добре знають мою хату. Вони приходять сюди в будь-який час, і я завжди стараюсь їх вислухати, розібратися в їхній справі, допомогти. Отак у мене все й переплелось: ось зараз виховую свого старшенького Вітю, готую, повернувшись з роботи, вечір для дітей і чоловіка (він у мене шофером працює), — тобто займаюсь звичайною жіночою справою, а за мить уже доводиться братися за справу ваги державної. Чи це важко, запитуєте ви? Так, важко. Так, забирає багато сил і часу. Але зате коли справу вирішено з користю для людини і суспільства, то це і є для мене як депутата найвищою нагородою.

Л. ЛІВІТЧУК,
депутат Верховної Ради СРСР,
доярка колгоспу імені Шевченка Голованівського району.

ДАРУНОК ШАХТАРІВ

Свій трудовий дарунок піднесли дію виборів до Верховної Ради СРСР трудівники шахти «Новоміргородська». Найкращих здобутоків досяг колектив гірничо-добувної дільниці № 2, яку очолює комсомолець Анатолій Беліченко. Планові завдання за лютий колектив перевиконав за всіма техніко-економічними показниками. Висхідок вугілля становить 28 000 тонн.

Понад план видано на-гора біля 2000 тонн вугілля. На дільниці добре працює

зміна гірничого майстра комсомольця Віктора Руденка. Для молодших шахтарів взірцем у праці завжди є висококваліфіковані спеціалісти комуністи-наставники Іван Загребя, Анатолій Опіщенко, комсомольці Юрій Овчаренко, Василь Шарбар.

У березні шахтарі планують перевижити тринадцятирічний рубіж видобутку вугілля.

Ю. МАКАТЬОРА,
секретар комітету комсомолу шахти «Новоміргородська».

ВІД ВИБОРІВ —
ДО ВИБОРІВ

НАКАЗИ ВИБОРЦІВ — ВАЖЛИВИЙ ІНСТИТУТ

РАПОРТУЄ МОЛОДЬ
ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУВИСОКЕ
ДОВІР'Я

Для кращого тракториста нашого господарства комсомольця Івана Фаринича переддень виборів відзначили радісною подією: на честь свята правління позачергово виділило йому повенького ЮМЗ-6. Довіря молодому механізаторові цілком заслужене: минулого року при завданні 1480 гектарів він виробив 1930 гектарів умовної оранки, зекономивши при цьому 7011 кілограмів пального. І цього річнини трудовий старт став ударним для комсомольця: при двомісячному завданні 170 гектарів він виробив уже 206 гектарів умовної оранки.

Завтра член ВЛКСМ, член бюро комсомольської організації колгоспу молодий наставник Іван Фаринич приїде на свою виборчу дільницю, щоб проголосувати за найдостойніших представників пароду. Таких, до яких належить і він.

І. ДЕМ'ЯНЕНКО,
помічник бригадира тракторної
бригади колгоспу «Союз».

ЗА
ІНІЦІАТИВОЮ
МІСЬККОМУ
ЛКСМУ

міста Знам'янки до дня виборів було організовано комсомольсько-молодіжну нацтажну колону, яка перевезла у переддень свята 35 тонн 750 кілограмів медальонів на олександрійське об'єднання «Вторгормет».

Право супроводжувати колону з 13 машин удостоїлися секретарі і члени кращих комсомольських організацій, передові події підприємств міста — всього 30 чоловік. Серед них — Петро Євдокименко із Знам'янського кар'єроуправління, Микола Вандурко із місцевої меблевої фабрики, Тамара Діггар, статист міськкому комсомолу.

Конти, зароблені цим незвичайним автопробігом, переведено на рахунок обкому комсомолу.

Ю. КАНИКОВСЬКИЙ,
Інструктор Знам'янського міськкому комсомолу.

ТРУДОВИЙ
РАПОРТ
ТКАЛІ

ЖИТОМИР, 2 березня. (Кор. РАТАУ А. Янушевський). Новим трудовим досягненням ознаменувала передвиборну вахту ткаля льнокомбінату комуніст Г. Г. Бедарева, яку полські текстильники вдруге висунули кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР. Знатна робітниця сьогодні завершила виконання одиннадцятирічного завдання: вона виготовила близько 135 тисяч метрів високоякісного жаккардового полотна.

Галина Гаврилівна однією з перших на комбінаті освоїла розширену зону обслуговування верстатів. Вона в три з лишком разів збільшила погодинний зйом готової продукції з кожного агрегату. Працьовитість, новаторський пошук допомагають їй добувати рекордних показників. Г. Г. Бедарева вже тричі виходила переможцем змагання серед кращих ткаль країни. Зона, де тепер працює багатоверстатниця, стала своєрідною школою для молодих робітниць. На комбінаті у неї вже більше тисячі послідовників. Знаючи свої резерви, Г. Г. Бедарева вирішила виконати до кінця п'ятирічки ще п'ять річних норм.

ПРОМИСЛОВІСТЬ

Більш як на 170 зросла кількість комсомольсько-молодіжних колективів в області за період від виборів до виборів. 220 КМК працює за бригадним підходом. Чимало хороших ініціатив на рахунок КМК, які працюють у промисловості, будівництві і на транспорті. Їх підхопили комсомольці і молодь Кіровоградщини. Так, комсомольсько-молодіжні колективи заводу «Гідросила» виступили з ініціативами: «П'ятирічне завдання — 115-й річниця В. І. Леніна», «Приріст обсягу виробництва забезпечити за рахунок зростання продуктивності праці без залучення додаткової кількості робітників», «Про моральну і матеріальну відповідальність всього колективу за кожного порушника громадської, трудової і виробничої дисципліни».

КМК бригади дільниці гарячого пресування цеху № 2 комбінату твердих сплавів і тугоплавних металів м. Світловодська виступили з ініціативою: «План чотирьох з половиною років п'ятирічки виконати до дня виборів у Верховну Раду СРСР».

За підсумками минуло-річного обласного соціалістичного змагання серед КМК легкої промисловості в'язальниця з Кіровоградської панчішної фабрики на чолі з бригадиром Л. П. Лебедевим, групкомсор-

гом Тетяною Вербицькою стали переможцями. Дев'ять ударників комуністичної праці зросло в колективі.

У бригаді працюють одні дівчата. Жваві, молоді обличчя, кольорові кус-

Творчий почерк колективу

тинки в'язальниць створюють у цеху атмосферу святковості, домашнього затишку. В'язальні машини, що струнками рядами перетнули приміщення цеху, здавалося, працюють однаково ритмічно і бездоганно. Та підійдіть ближче — і рівномірне стукотіння машин розповість вам дещо більше. Про характер і спритність рук молодих в'язальниць, про їх пошуки, успіхи й невдачі.

Бригада Лебедева тут за візиром для всіх. Дехто на фабриці дивується й досьогодні: що це — щасливий збіг обставин? І дівчата працюють як одна, і «акліматизація» щодо характерів, звичок відбулася якось непомітно для стороннього ока і безболісно для колективу. А якщо й були якісь гостроти, що заважали тісніше з'єднатися діючому колективу, то й вони з часом зникли під впливом як авторитетного слова бригадира, комсомольського ватажка, так і об'єктивно — у міцному і здоровому мікрокліматі комсомольсько-молодіжного.

Ірина Храмцова, Валентина Стеценко, Алла Бриж, Валентина Бриуров та інші (всього у колективі 15 чоловік) — дівчата різні за характерами, звичками і вподобаннями. Але разом вони — дружний, працьовитий колектив. Чимало добрих справ на його рахунок. Нині ініціативу молодих в'язальниць «Четвертому року п'ятирічки — два дні роботи на зеконномленій сировині» підтримає колектив фабрики.

З року в рік зростає професійна майстерність

в'язальниць КМК, продуктивність праці.

Раніше ми обслуговували 37 машин, — говорить Л. П. Лебедева. — Згодом одержали ще 9, машин. Зросла навантаженість на в'язальницю і постало питання прийняти на роботу ще одну робітницю. Та дівчата запевнили: справимось. І слова дотримали. Нині бригада працює на розширеній зоні обслуговування. Впевнений, що і зобов'язання на 1984 рік — виконати план на 104 проценти і понад завдання виробити 3000 пар панчо, колгот — нам під силу.

Члени КМК завжди єдині в спільній інтерпретації планів. Як у роботі, так і

організації дозвілля. Наприклад, у дні місячника оборонно-масової роботи дівчата разом взяли участь в екскурсії по місту, які мали тему: «Ніхто не забутий, ніщо не забуто» та «Кіровоград підпільний». А в період підготовчої кампанії до виборів у Верховну Раду СРСР кожна комсомолка у бригаді була агітатором. На чолі з Лідією Мокряк — секретарем комсомольської організації — проводили бесіди з виборцями, переписували виборчі дільниці. Світлана Поданг входить до складу виборчої комісії по виборчій дільниці 222/344 від комсомольської організації панчішної фабрики.

Завтра — вибори до Верховної Ради СРСР. І всі вони, дівчата з бригади Лебедева, прийдуть на виборчу дільницю, щоб віддати свої голоси за блок комуністів і безпартійних, виявити свою активну життєву позицію.

С. ТРЕНІЧ.

дівчатами в колективах тракторних бригад, тваринницьких ферм, автогаражів, у інших виробничих підрозділах. Це й участь

редусім при змові, якщо поповняться запаси кормів і вдосконалюється племінна справа, якщо всі тваринники працюватимуть так, як дояр Олексій Буша і телятник Тетяна Довкодав. Тож Сливка ставить на розгляд членів комітету комсомолу ще одне питання — участь комсомольців

і молоді в загальному житті для громадської роботи, їх господарське витрачання. Ставити завчасно...

Знімається кіно. Анатолій Плужник хоче назвати свою нову документальну кінострічку «Добротворці з Єлизаветграда».

Перші кадри — з виборчої дільниці, де хлібороб віддає свій голос за кращих синів і дочок Батьківщини, за її процвітання. За те, щоб над нашою землею світило сонце миру.

М. ВІНЦЕВИЙ,
Олександрівський район.
Фото В. ГРИБА.

СЕЛО І МОЛОДЬ

У сільському господарстві нині працює більше 35 тисяч молодих виробників.

За три останні роки кількість комсомольсько-молодіжних колективів тут збільшилась на 50, їх тепер 506.

Торік за комсомольськими путівками в КМК сільськогосподарської сфери направлено 1917 юнаків і дівчат.

Торік в СПТУ поїхали вчитися і 170 чоловік, 1369 направлено колгоспами на навчання в технікуми і вузи.

про те, як можливо живуть трудівники колгоспу, про єдині праці і обов'язки громадян України Рад. Саме з ініціативи молодих депутатів Сергія Стьожки, Сергія Балака, Віктора Пліченка за два роки в селіш прокладено 3,5 кілометра доріг із твердим покриттям, 2 кілометри тротуарів.

Хлібороби справляють новосілля. За останні три роки 47 сімей збудували

ДОБРОТВОРЦІ

Знімається кіно... Ні, це не столичні оператори приїхали в Єлизаветградку. І не працівники обласної телестудії. Зйомочну групу очолює місцевий аматор Анатолій Плужник — керівник народної самодіяльної кіностудії, що працює при місцевому Паладі культури. Через кілька днів Єлизаветградку, завітавши на усній журнал «Я — громадянин Країни Рад», зможуть переглянути кадри документальної стрічки про свята і будні своїх односельців.

— У нас сто вісімнадцять комсомольців, — розповідає секретар комітету комсомолу колгоспу «Дружба» Юрій Сливка. — І про багатьох з них Плужник хоче зробити колективний кінопортрет. Одним із перших знімався молодий дояр Олексій Буша, який торік мав від кожної корови більше 5600 кілограмів молока. Нині у цього денні ладі наблизяться до пудового показника. А механізатори, брати Вакуленки, потрапляють у кінокадри по кілька разів на рік. Тех ударно вони працюють.

Юрій згадував про кращих телятників господарства Н. Бандурку, М. Руснак, Т. Вовкодав, які нині добувають добоових приростів живої ваги тварин до 800 грамів. Не без гордості підкреслював, що в першій десятці кращих майстрів молочноговаріння ферм району п'ятеро з колгоспу «Дружба» — К. Колос, О. Буша, Л. Давлієва, К. Тахтан, Е. Прозоровська...

У бібліотеці ми зустрілися з молододо комуністкою

будівники за типовими проектами.

Цікавим, повнокровним життям живуть комсомольці і молодь села. Застрілишком багатьох добрих справ стала комсомольська організація колгоспу. От і сьогодні її ватажок Юрій Сливка робить намітки, визначаючи питання, які будуть обговорюватися з юнаками і

Кращий молодий шофер колгоспу «Дружба», групкомсорг Анатолій ВЕРЬОЗКІН.

Фото В. ГРИБА.

Новобудови в Єлизаветградці.

молоді в управлінні господарством, і конкретний вклад кожного комсомольця на своєму робочому місці в реалізацію Продовольчої програми, і організація дозвілля молоді.

Багато справ у комсомольського ватажка на комплексі по вирощуванню метелей. Разом з молодим зоотехніком Зінаїдою Черновою Юрій перевіряє роботу працівників кормоцеху. Особливих претензій до них немає. Але він вражений іншим: більшість тварин годують надворі. Юрій переконаний: потрібна реконструкція комплексу.

Торік тваринники колгоспу виробили на кожних сто гектарів угідь по 60 центнерів м'яса і по 495 центнерів молока. Закріпити успіх можна буде пе-

В колгоспному дитсадку «Росинка».

НИЙ ІНСТИТУТ РАДЯНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

ОК КОЛЕКТИВУ

Ізальниць КМК. продук-

ність праці.
— Раніше ми обслугову-
али 37 машин, — говорить
П. П. Лебедєв. — Згодом
здержали ще 9, нових.
Зросла навантаженість, на-
зальниць і постало пи-
тання прийняти на роботу
ще одну робітницю. Та
діагностували: спра-
вність. І слова дотрима-
ли. Нині бригада працює
на розширеній зоні об-
слуговування. Впевнений,
що і зобов'язання на 1984
рік — виконати план на
104 проценти і понад за-
дання виробити 3000 пар
ланчох, колгот — нам під
силу.

Членів КМК завжди єд-
нає спільність інтересів,
планів. Як у роботі, так і в

організації дозволів. На-
приклад, у дні місячника
оборонно-масової роботи
діагностували участь
в аксурсіях по місту, які
мали тему: «Ніхто не забу-
тий, ніщо не забуто» та
«Кіровоград підпільний». А в період підготовчої
кампанії до виборів у Вер-
ховну Раду СРСР кожна
комсомолка у бригаді бу-
ла агітатором. На чолі з
Лідією Мокряк — секре-
тарем комсомольської ор-
ганізації — проводили бесі-
ди з виборцями, перепис по
виборчій дільниці. Світла-
на Подвиг входить до
складу виборчої комісії по
виборчій дільниці 222/344
від комсомольської ор-
ганізації панчівської фабрики.

Завтра — вибори до
Верховної Ради СРСР. І всі
вони, діагностували з бригади
Лебедєва, прийдуть на ви-
борчі дільниці, щоб відда-
ти свої голоси за блок ко-
муністів і безпартійних,
виявити свою активну жит-
тєву позицію.

С. ТРЕНИЧ.

редусім при мові, якщо
поповняється запас кормів
і вдосконалюється племінна
справа, якщо всі тварини
працюватимуть так,
як дояр Олексій Буда і
телятник Тетяна Вовко-
дав. Тож Сливка стівить
на розгляд членів комітету
комсомолу ще одне пита-
ння — участь комсомольців

і молоді в заготівлі кормів
для громадської худоби,
їх господарське витрача-
ння. Ставить завчасно...

Знімається кіно. Анато-
лій Плужник хоче назва-
ти свою нову докумен-
тальну кінострічку «Доб-
ротворчість з Єлизаветград-
ля». Перші кадри — з ви-
борчої дільниці, де хлібо-
роб віддасть свій голос за
кращих синів і дочок Бать-
ківщини, за її процвітан-
ня. За те, щоб над нашою
землею світило сонце миру.

М. ВІНЦЕВИЙ.
Олександрівський район.
Фото В. ГРИБА.

В колгоспному дизайні «Росинка».

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

За чотири останніх роки в області кількість ліжок

у лікарнях збільшилась на 600 штук. Хворих обслу-

говують лікарі, яких за чотири роки стало більше на

500 чоловік. За цей час побудовано нових лікарень

на 850 ліжок. Зокрема, у Новоархангельську, Новго-

родці, Добровеличківці, Петровому, Кіровограді. По-

ліклініки розширили свою пропускну можливість на

750 відвідувань за зміну.

БЕРЕГТИ ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ

Цей будинок у Новго-

родці найвищий. А що
стоїть він на самому гор-
бі, за яким лягає пряма,
як струна, дорога на пів-
день, — то його видно
всюду селищу. Рожевий,
із блакитними балконами,
блакитними рамами вікон,
він усміхається небу, ус-
міхається першому весня-
ному дню.

Це — Новгородківська
районна лікарня. Позато-
рік вона прийняла перших
хворих, щоб втамувати їм
біль і повернути здоров'я.

Я розмовляю із заступ-
ником головного лікаря
М. В. Моторним у його ка-
бінеті, і бесіда наша вихо-
дить уривками — час від
часу в кабінет заглядають
діагностували і хлопці у білих
халатах.

— Микола Володимиро-
вичу, цей Шосталь прямо
проходу не дає. «Скільки
ви вже мене будете три-
мати», — каже, — я вже
здоровий... Ну, не знаю
прямо...

— Микола Володимиро-
вичу, вибачте, що нага-
дую, — треба сьогодні по-
турбувати загоспа, хай
там підсилять жару, бо
передали, що на ніч мо-
роз подужає...

У кабінеті тихо, а за
вікном тихо сіється сніг.
Може, й останній сніг цієї
зими, що відходить. Сі-
ється на зелені стріпчасті
ялинки — маленькі, при-
самітні землі; на самітні
лавиці уздовж вузької
алеї, що тікає у глибину
зовсім молоденького пар-
ку. Парк заклали, як тут
кажуть, на другий день
відкриття лікарні. Насади-
ли ялинок, липок, берест-
ків. Щоб було де відпочи-
вати хворим улітку, про-
гулятися чи посидіти в тіні.

Ростуть деревця, тягну-
ться до весни...

У лікарні життя неспо-
кійне. Це істина, що не
потребує підтвердження. І
все ж я прошу лікаря роз-
казати про один із таких
останніх напружених днів.

— Ви знаєте, — каже щи-
ро Микола Володимирович
після кількохвилинної па-
узи, — в деталях такі ви-
падки не запам'ятовую-
ться. Та й узагалі не ду-
маєш тоді про це. Думка
працює лише в одному
напрямі — людині треба
врятувати життя. А коли
все закінчується благопо-
лучно — з'являються інші
турботи...

Справді, лікарі неохоче
розказують про безсонні
ночі, про важкі операції...
А коли й розказують, то
не виставляють себе. Бо

це їхній обов'язок — бе-
регти життя на землі.

...Хвору з порушенням
ритмом серця привезли
близько півночі.

— Хвора перенесла ра-
ніше чотири складні опе-
рації, — проглянувши лі-
карняну карточку, сказа-
в молодий хірург. — І зараз
просить, щоб на операцію
покликали хірурга облас-
ної. Безпалька... Він її на-
чебто оперував і раніше.

Микола Володимирович
задумався. А за мить ска-
зав:

— Дзвоніть Вікторові
Петровичу...

Операція тривала до
сьомої години ранку. Цілу
ніч боролись за життя
однієї людини дев'ятеро у
білих халатах. І тільки аж
коли за вікном почав роз-
сіюватися лютневий морок-
ночі, лікарі розійшлися по
своїх кабінетах. Треба бу-
ло ставати до роботи —
на них чекали інші хворі.
Вони не знали про випа-
док, що стався... І не узя-
ють. Хіба, може, здога-
даються по хірургових
очах, коли той робитиме
ранковий обхід...

Микола Володимирович
у Новгородці працює вже
тринадцятий рік. Змінює-
ся за цей час колектив, змі-
нилися умови роботи.

— Зараз у нас майже
стабілізувався середній
медперсонал, — говорить
він. — Намагаємось усе
робити, аби приживались
у райцентрі і головні спе-
ціалісти. Тільки перехід із
колишнього приміщення
лікарні у нове дав змогу
хоч певним чином виріши-
ти житлову проблему...

Заступник головного лі-
каря вважає, що про ви-
рішення кадрової пробле-
ми треба дбати заздале-
гідь. Одним махом вона
не розв'язується. Тому час-
то бувають молоді лікарі
у школах, проводять там
вечори, пропалують свій
фах. Уважно тоді слуша-
ють школярі терапевта
Любову Гринько, хірурга
Миколу Андрійчука, фті-
зіатра Наталю Маслову,
ділничних лікарів Олену
й Ігоря Томенчуків...

Я покидав Новгородків-
ську районну лікарню ра-
зом із кирпатим діагносту,
яке тулилось до мамі і,
тримаючись міцно за ма-
мину руку, довірливо-ве-
селими оцінками вбирало
у себе цей погожий, мо-
же, з останнім снігом,
весняний день. І подума-
лось тоді: берегти жит-
тя — це професія, мабуть,
найпотрібніша на землі.

В. ТЕЛІЖАН.

ЯК У РІДНІЙ ОСЕЛІ

Найперше враження від
Докучаївської десятирічки
таке, ніби в ній одні вікна.
Так багато тут світла, теп-
ла, простору. А класи за
задумом будівельників —
усі до сонця. І від цього у
десятирічці по-домашньо-
му затишно. Тому не див-
но, чому на запитання, що
подобається у Докучаєво-
му, молоді вчителі (і не
лише вони) відповідають:
«Звичайно ж, найперше —
школа. А ще люди, колек-
тив, у якому працюємо...».

Іх, молодих педагогів, у
десятирічці вісім. Людмила
Григорівна Головако після
закінчення Криворізького
педагогічного інституту повернулася
додому — у село, де ви-
росла, у школу, де вчила-
ся. Третій рік працює в До-
кучаєвому.

Ніна Андріївна Комар
родом із Київщини, учи-
тель молодших класів.
Одержала направлення в
Устинівський район. Пе-
вно, тоді і не планувала со-
бі, що залишиться тут на
постійне проживання. Та
в хорошому дружньому ко-
лективі швидко освоїлася.
І стало стовпів Докучаєв
їй другою рідною домів-
кою.

Любов Василівна Дим-
ченко і Наталія Іллівна

ШКОЛА

За останні три роки у селах області побудовано
23 загальноосвітні школи на 8168 місць.

Більше семисот молодих спеціалістів-випускників
педвузів кожного року починають свою трудову
біографію в сільських школах.

Сафрононко народилися і
виросли в Устинівському
районі. Позналилися і
подружилися в Докучаєво-
му. Коли обидва здобули
педагогічну освіту, приїха-
ли на роботу у місцеву
школу. Схожа біографія і
у В. С. Соловйової, Л. І.
Андріївської, С. П. Ніко-
лайчук.

— Питаєте, чому я при-
їхала на роботу додому? —
каже Людмила Головако. —
Якось і думки не було
працювати десь у іншому
місці. І не тому, що я ви-
росла в Докучаєвому. Зна-
ла, що в цьому колективі
мені завжди допоможуть.
Молодому спеціалістові
кілька років потрібна до-
помога. Валентина Панте-
лїївна Дівіна, наприклад,
прекрасної душі людина,
педагог з солідним ста-
жем і досвідом роботи.
Коли у мене щось не ви-
ходить (а це трапляється
нерідко, бо ж я класний
керівник і вихователь у
шестикласній) Валентина
Пантелїївна обов'язково
підкаже, порадить, похва-
лить, якщо навіть я того
не зовсім заслужила. Зате
яке бажання працювати
появляється!

Від того, наскільки згур-

тований колектив, в який
приходить новоспечений
спеціаліст, від того, як його
зустрінуть і поставлять
до нього, залежить, при-
живиться він чи ні. Ну, а
що це потрібно в селі мо-
лоді людини? У селі хо-
роший будинок культури,
музична школа, чудовий
дитячий садок. Квартира-
ми вчителі забезпечені
практично всі. Центральні
вулиці села заасфальтова-
ні. Все це турботи Сагай-
дацької птахофабрики. А
ще географічне положен-
ня Докучаєвого дуже
зручне: до станції Казан-
ка — 13 кілометрів, поруч
Устинівка, недалеко Кри-
вий Ріг. Маршрутні авто-
буси довозять куди заба-
жаєш...

Багато розповідали мо-
лоді вчителі про рідне се-
ло. І про те, що в XIX сто-
літті сюди приїжджали і де-
який час працював відомий
друнтознавець В. В.
Докучаєв. На честь Василя
Васильовича і переймено-
ваний колишній Сагайдак
у Докучаєве. І нагадують
про вченого столітні осо-
кори перед вікнами чудо-
вої школи.

Т. АНДРУСЕНКО.
Устинівський район.

НА КАЛЕНДАРІ — БЕРЕЗЕНЬ

Комсомольці і молодь па-
шого АТП-10064 з піднеси-
ним трудовим настроєм зу-
стрінули весняне свято —
день виборів до Вер-
ховної Ради СРСР.

За період від останніх ви-
борів на автопідприємстві
повністю поновилися парк
машин. Якщо раніше ми
працювали переважно на
ГАЗ-53, ЗІЛ-130, то нині —
на потужних КамАЗах. Це

дає можливість значно
підвищити виробничі пока-
зники і прийти до свята з
трудовими дарунками. На-
приклад, наш КМК (брига-
дир Валерій Іващенко, груп-
комсорг Олексій Воднар) за
два місяці цього року при
плані перевезти 4784 тонни
народногосподарських ван-
тажів перевіз 5414 тонн, що
складає 111 процентів до

завдання. Зеконномлено 116
літрів автомобільного пали-
вого.

Колектив уже відкрив і
березневий рахунок понад-
планових вантажів. За три
дні місяця при плані 350 їх
перевезено 417 тонн.

В. ЩЕГЕЛЬСКИЙ,
О. ХАЙНОВСКИЙ,
П. ОЛИНИК,
члени КМК.
м. Кіровоград.

КУЛЬТУРА

Нині в області працює 665 клубів та будинків куль-
тури системи Міністерства культури УРСР, 605 із
них — у сільській місцевості; читачів області обслу-
говує 729 бібліотек, підпорядкованих Міністерству
культури, 598 із них працює на селі. Лише за останні
роки збудовано 5 бібліотек, чотири в Кіровограді й
одну в Олександрії, два будинки культури із залами
на 400 місць — у Новомиргороді та Новоукраїні;
у нових світлих приміщеннях розмістилися дитячі му-
зичні школи сіл Суботців Знамянського, Созонівки
Кіровоградського, Нового Стародуба Петрівського
районів, селища Павлівки Онуфріївського району.

При клубах Кіровоградщини працює 47 самодіяль-
них народних колективів. У 250 закладах культури
області створено клуби за інтересами, 181 із них —
на селі.

«Пролісок» учора і сьогодні

Дитяча творчість — чиста,
правдива, сповнена
найспокійніших виплесків
бурхливої фантазії,
емоцій і настроїв, давно
яке стала темою серйоз-
ного дослідження на все-
світніх конгресах, міжна-
родних симпозіумах і кон-
курсах.

Цифри, якщо в них
вдумливо розібратися, час-
то можуть охарактеризу-
вати ту чи іншу ситуацію
рельєзніше, ніж найточні-
ші слова. Візьмемо таку
статистику: за 14 років
існування хореографічний
ансамбль «Пролісок» Кіро-
воградського палацу піо-
нерів і школярів імені
В. І. Леніна виріс із тан-
цювальної групи у 30 чо-
ловік до прославленого ко-
лективу, кількість учас-
ників якого сягає сьогодні

500. Тільки концертний
склад ансамблю становить
140 чоловік. На базі його
створено 16 груп, у яких
різні за віком діти (від 5
до 17) ознайомують міс-
цеве та цілу Україну під керів-
ництвом талановитих педа-
гогів — художнього ке-
рівника ансамблю заслу-
женого працівника культу-
ри А. С. Короткова, під-
мисника народної освіти
УРСР В. П. Короткової,
Н. М. Коваленко, В. І.
Джобадзе. За ці роки ни-
ми поставлено понад 80
танців і хореографічних
композицій.

У програмах «Проліска»
танці різних народів нашої
Батьківщини. Українські
«Веселі гуцулята», мол-
давський «Мерушника», бі-
лоруський «Растрепанка»,
російський «Орловська ма-

таня»... Кожен відтворений
на сцені танець — це не
просто майстерне виконав-
ня, а й серйозне, глибоке
прагнення проникнути у
суті, висловлену мовою
рухів. Особливо характер-
ні у цьому плані хореогра-
фічні композиції «Перші
кроки», «Шаслівне дитин-
ство», «Піонерська свят-
кова», «На палубі», «Зу-
стріч друзів», «На вулиці
Миру», «Дружать діти на
палеті», «Свято квіттів».

Колектив ансамблю ви-
ступав на всіх кіровоград-
ських сценах, на сцені
Кремлівського палацу

з'їздів, у Всесоюзному піо-
нерському таборі «Артек»,
перед делегатами XXVI
з'їзду Компартії України,
XXIV з'їзду комсомолу
республіки, перед учасни-
ками VI фестивалю друж-
би народів СРСР та НДР.
У 1982 році ансамблю бу-
ло присвоєно звання лау-
реата Республіканської
комсомольської премії імені
М. Островського.

Сьогодні «Пролісок» —
це дружний колектив. У
танцях діти виражають
свою життєрадісність, ба-
дзьорість, радість щасли-
вого дитинства. Колектив
постійно у пошуку.

Нині юні танцюристи
готують ціле концертне
відділення, побудоване на
фольклорному матеріалі.

Л. БОРИСОВА.

Конкурс «Ерудит-84»

II тур

Перш ніж підбити підсумки першого туру, кілька слів про визначення переможця серед авторів, які надіслали на конкурс свої кросворди. Журі, порадившись, відібрало 5 кросвордів із шістнадцяти, надісланих десятима авторами. Отже, до друку схвалено такі: «Олімпійський» П. Кігеля із села Іванівки Новоукраїнського району, «Атеїстичний» В. Кравченка (м. Кіровоград), «Технічний» Ю. Іванова (м. Кіровоград), «Морський» С. Петренка (м. Світловодська), «Мистецтво» В. Нечипоренка (м. Знаменка).

Назваємо переможця серед авторів кросвордів. Ним став учитель з міста Кіровограда **Юрій Іванов**. Він буде нагороджений грамотою «Молодого комунара» і одержить спеціальний приз. Редакція літає нашого нового лауреата.

Однак конкурс продовжується. Для тих, хто бере участь у аматорній ерудитів. Впевнено відповіли ерудити на кросворд «Олімпійський» П. Кігеля. Вичерпні відповіді дали три учасники — кіровоградці Іван Чорноіван, Юрій Іванов і Валентин Манойленко.

Відповіді на кросворд «Олімпійський»:
По горизонталі: 1. Петрик. 2. Енекеш. 8. Улікіне. 9. Зима. 10. Клим. 11. Дистанція. 14. Каное. 18. Рого. 20. Муратов. 21. Воронков. 22. Качарава. 24. Піфатор. 25. Вразак. 26. Фінал. 31. Вондарчук. 33. Роуз. 34. Церт. 35. Акробат. 36. «Водник». 37. Озеров.

По вертикалі: 1. Пончик. 2. Темп. 3. Куани. 4. Акваплан. 5. Ескіз. 6. Кіль. 7. Шамот. 12. Волгоград. 13. Федерация. 15. Автокар. 16. Буробін. 17. Романов. 19. Бравада. 23. Хорламон. 25. Вобров. 27. Локтев. 28. Новак. 29. Кусто. 30. Рууд. 32. Керр.

За підсумками першого туру ерудити розташувалися за ідейністю набраних очок (за кожне розв'язане питання нараховується очко) у такому порядку: П. Кігеля (с. Іванівка Новоукраїнського району), І. Чорноіван, Ю. Іванов, М. Манойленко (усі — м. Кіровоград) — 40 очок; В. Кравченко, П. Оніщенко (обидва з Кіровограда) — 39; В. Нечипоренко (м. Знаменка), В. Гетьман (м. Кіровоград) — 38; С. Запорожан (м. Кіровоград) — 37; В. Семенюк (с. Ясипілка Вільшанського району), В. Безсмертний (м. Кіровоград) — 35; М. Гадоченко (с. Мар'янівка Маловисіківського району) — 33; С. Ноздрачов (м. Кіровоград) — 24; В. Горенко (с. Ясипілка Вільшанського району), С. Опрі (селище Вільшанка) — 9.

Пропонуємо завдання другого туру. Відповіді надсилайте не пізніше 15 березня за поштою із темплем.

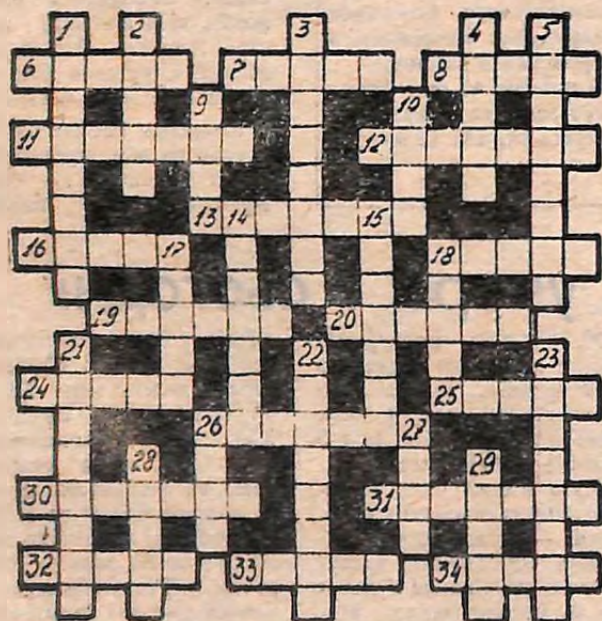
КРОСВОРД

«АТЕЇСТИЧНИЙ»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 6. Французький астроном, який точно визначив радіус Землі. 7. Переважний дух померлих у міфології стародавніх греків. 8. Бог у мусульманській релігії. 11. Міжнародний центр католицизму. 12. Морські божества у міфології стародавніх греків. 13. Гора на околицях древнього Єрусалима. 16. Хан Золотої Орди, який поширював іслам. 18. Богиня родючості і материнства в стародавньому Шумері. 19. Основоположник матеріалістичного вчення про історичний розвиток органічного світу. 20. Богиня дня в старогрецькій міфології. 24. Одна із форм суспільної свідомості, діаметрально протилежна релігії. 25. Ароматична смола дерева босвелії, яку застосовують при релігійних відправах. 26. Місто в Японії. 30. Поява у організмі ознак, що були властиві їхнім далеким предкам. 31. Злоякісна пухлина в людині й тварини. 32. Союз сарматських племен, згадуваний античними авторами. 33. Висока гора в Греції, де жили боги. 34. Дружина Юпітера в староримській міфології.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Ідеалістична течія в біології, яка тісно переплітається з релігійним тлумаченням світу. 2. У релігійних віруваннях стародавніх греків злий дух, що пожирив юнаків. 3. Давньогрецький філософ-софіст. 4. Рід багато- і однорічних трав'янистих рослин родини мальвових. 5. Вищий духовний сан у католицькій церкві. 9. Ріка в Індії, яка індуїстами шанується як священна. 10. Підземна річка забуття в грецькій міфології. 14. Українська радянська письменниця, актриса. 15. Реакційна теорія, що прикинує розум, замінює знання вірою. 17. Англіський мінорежисер. 18. Візирець досконалості. 21. Несамозита релігійність. 22. Назва деяких наукових установ і навчальних закладів. 23. За старогрецькими міфами один із суддів у підземному царстві. 26. Шведська королівська династія. 27. Настоятель католицького монастиря. 28. Форма психічної діяльності людини. 29. Живописне, мозаїчне або рельєфне зображення бога та інших святих.

Склали В. КРАВЧЕНКО.

На кіностудії «Мосфільм» режисер Марлен Хуцєв, постановник фільмів «Весна на Зарічній вулиці», «Два Федори», «Мені 20 років», «Був місяць травень», створив за власним сценарієм нову кінострічку «ПІСЛЯМОВА».

Інженер довелось жити під одним дахом господарів квартири молодому вченому Швирикову та його тестеві, що несподівано приїхав із маленького провінційного міста. Старий (Р. Пятт) вліз із собою дивну няківку у життя зятя (А. Мягков), приїзд його був невчасним, він частково дратував своєю схильністю до спогадів, пошану, до недоречного ентузіазму. Але часом ця людина викликала у Швирикова захоплення доброзичливістю, спрагою до життя.

Автори фільму намагалися розкрити глибокий та складний світ людських почуттів, думок, різних життєвих позицій героїв. Серйозно хреститься за дрібницями. І А. Мягков, і Р. Пятт анітрохи не спрощують складності контактів двох таких несхожих людських типів.

Кіноекран березня

Новий кольоровий фільм «ЛЮБЛЮ. ЧЕКАЮ. ОЛЕ-НА» поставив на кіностудії імені М. Горького режисер С. Ніколенко, що почав свій творчий шлях як кіноактор. Це його п'ята режисерська робота (раніше були фільми «Птахи над містом», «Трип-трава» та інші). Герої нового фільму — наші сучасники, чий думки і почуття нам завжди цікаві. Фільм про те, як непрості йшли до свого щастя простий робочий хлопець та дівчина з інтелігентної сім'ї. У головній ролі глядачі побачать молодого актора Олександра Новикова, який закінчив у 1982 році ВДІК. Він знімався у кінострічках «Спокій відміляється», «Екзамен на безсмертя» та інших. У фільмі «Люблю. Чекаю. Олена» герої О. Новикова Сергій — натура чиста, сильна, цілеспрямована. Виконавиця ролі Олени О. Бітюкова — не професійна актриса. Але кількості її акторських ро-

біт може позаздрити будь-який професіонал.

Чудовий подарунок одержать глядачі міста до свята 8 Березня — веселий фільм-мюзикл «РЕЦЕПТ ІІ МОЛОДОСТІ», в якому головну роль виконує народна артистка СРСР Людмила Гурченко. У форму мюзиклу режисером Є. Гінзбургом переплетено фантастичну п'єсу Карела Чапека «Засіб Макропулоса». Героїня фільму відома співачка Емілія Марті має молодий, привабливий вигляд, хоч їй давно перевалило за триста років: така дія «Засоби Макропулоса», що виннайшов батько Емілії. Більше трьохсот років промандрувала співачка світом, змінюючи імена та долі. І раптом рецепт виявився загубленим. Невже тепер їй доведеться погарити і вмерти, як і всім звичайним людям?

Жанр мюзиклу — новий і складний для нашого кінематографа. Але Л. Гур-

ченко має досвід у підготовці телевізійних фільмів-концертів. Особливо запам'яталися «Улюблені пісні» та «Пісні воєнних років». Бере участь вона і в розважальних музичних програмах — «Голубий вогник», «Бенефіс», «Новорічний атракціон», «Пісня-83» та в інших. Фейерверк веселощів, енергії спрямовує на глядачів актриса у «Рецепті ІІ молодості». Додайте майстерність сценариста О. Адабашьяна (співавтора фільмів М. Мухоморова), прекрасні вірші Ю. Ряшенцева, музичний талант композитора Г. Гараняна, лауреата багатьох всесоюзних та міжнародних конкурсів і фестивалів джазової музики, і ціле сузір'я популярних акторських імен — С. Шакуров, О. Борисов, А. Джигарханян, О. Абдулов, що теж танцюють і співають разом із головною героїнею фільму.

І. ПІДОПРИГОРА.
м. Кіровоград.

БЕРЛІН. Ці двоє потішних тигренят (на знімку) появились на світ кілька місяців тому в столичному зоопарку. Малата відзначаються відмінним здоров'ям і лагідним характером. Цікаво, що і їхня мати в свій час народилася в цьому ж зоопарку.

Телефото АДН — ТАРС.

АРХІТЕКТУРА ЗАВТРАШНЬОГО ДНЯ

На знімку: трансформується стержньовантава система з шарнірами. За цим принципом влаштовані містково-м'язові системи людини і тварин. Вона використовується при створенні будинків для людей, що працюють в умовах Крайньої Півночі. П'ять авторів — архітектор Ю. С. Лебедев, дизайнери В. І. Тимофеев і В. Ф. Смирнова.

Фото Р. ПОЗДНЯКОВА і В. ХРИСТОФОРОВА.
Фотохроніка ТАРС.

СПОРТ

СПОРТ

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

Спартакіада взяла старт

У Світловодську стартувала XVI спартакіада міст Кіровоградщини, присвячена 40-річчю визволення Радянської України від німецько-фашистських загарбників.

Учасників змагань з волейболу, настільного тенісу, шахів і плавання в ігровому залі спортивного комплексу заводу чистих металів тепло вітали заступник голови Світловодського міськвиконкому А. А. Зубков, заступнику залі облспорткомітету В. Г. Гамберідає, голова Світловодського міського спорткомітету Г. М. Манойлов.

Протягом трьох днів у спортивному залі Палацу культури імені В. І. Леніна змагалися найсильніші виборували команди тенісистів двох районів обласного

центру. Світловодська і Знаменська. Першість здобули кандидати в майстри спорту з Кіровоградського району м. Кіровограда Вадим Каченко, Євген Акимов, Світлана Смушко, Ніна Демиденко, Лариса Кропивка і першорозрядник Андрій Кулик.

Перемогу серед шахістів також здобули представники цього ж району — кандидати у майстри спорту Георгій Дубівка, Леонід Насіковський, першорозрядники Кіра Варнавицька, дев'ятикласники Ігор Волков (СШ № 19), Сергій Лисичин (СШ № 18) і наймолодша учасниця шахового турніру п'ятикласниця середньої школи № 11 Ярослава Усачова.

Напруженим був волейбольний турнір чоловічих і жіночих команд. Без поразок провели поєдинки вихованці світловодських тренерів Володимира Кулішкіна та Олександра Проценка.

У змаганнях юних плавців перше командне місце вибороли також світловодці (тренер Анатолій Котенко).

І. ЯКІВЧУК.

ВІД МАСОВОСТІ — ДО МАЙСТЕРНОСТІ

Початок — з уроку фізкультури

Спортивний зал Кіровоградської десятирічки № 5. Всюди плакати, емблеми. Крім гімнастичних драбин, перекладин, тут встановлено нестандартне обладнання, яке виготовила старший викладач фізкультури Л. М. Коляда зі своїми колегами і вихованцями.

— Всі уроки, — розповідає Людмила Максимівна, — ми проводимо з музичним супроводом.

Обов'язкова в десятирічці ранкова фіззарядка. Практикуються також фізкультурні класики.

Школа славиться своїми спортивними традиціями. Вже вкотре її учні стають переможцями в міській естафеті пам'яті Героя Радян-

ського Союзу О. С. Єгорова, чемпіонами міста з легкої атлетики, призерами з волейбольних турнірів. Кожний учень протягом навчального року 4—6 разів бере участь у шкільних спартакіадних змаганнях. У минулому навчальному році, наприклад, 525 школярів виконали нормативи юнацьких розрядів, 510 стали значківцями ГПО, більш 300 вчили тренуватися в спортивних секціях. У школі є досвід підготовки громадських інструкторів, які проводять «уроки здоров'я».

П'ятнадцятий рік діє в школі спортивно-трудовий шкільний «Старт». Базується він в колгоспі «Україна» Знаменського району. Минулого літа понад 400 старшокласників працювали в полі, колгоспному саду. Після роботи — цікаві старті, вечори спортивної слави.

Р. МИКОЛАЙЧУК.
м. Кіровоград.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

ВК 02094.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку арк Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 124. Тираж 59075.

Газета виходить в півторці чотирьох і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.